

Vibeke Peschardt (RV):

I Det Radikale Venstre er vi sådan set ikke glade for, at vi ikke har SF med på den vedtagelse, der er fremsat af regeringen og andre; men jeg kan jo forstå, at en af de afgørende torne i øjet på SF er, at der står i den, at affaldsmængden skal stabiliseres, og jeg har derfor tænkt meget på – også inden forespørgslen i dag – hvordan det skulle kunne lade sig gøre.

Det er jo sådan, at i et samfund i opgang køber folk ting, og de smider hurtigt ting væk. Nu er vi nået til 1999, og den målsætning, der var om minimering af affaldsmængden i den gamle plan, der gik fra 1993 til 1997, er allerede skredet. Så synes jeg faktisk, det er ganske realistisk, at man siger, at så må vi i hvert fald forsøge at stabilisere, indtil alle de virkemidler, der er vedtaget og også er sat i kraft og er begyndt at virke, kommer til at virke endeligt. Det er der ikke noget at gøre ved.

Jeg vil så vende mig et andet sted hen, nemlig til selve historien om affald og genbrug og prøve at lave et lidt bredere billede af det, end jeg synes, vi har set her i dag. I Det Radikale Venstre synes vi faktisk, at genbrug af affald er noget af en succeshistorie, og jeg sondrer her imellem på den ene side affaldsmængden – som vi selvfølgelig skal minimere i det omfang, vi kan komme til det – og på den anden side, hvordan vi håndterer de produkter, der kommer af den store mængde affald.

Borgernes adfærd viser, og undersøgelser gør det i øvrigt også, at danskerne på dette område meget gerne vil gøre noget for miljøet. De er villige til at gøre det på det jordnære plan, hvor de selv kan være med, og denne gode vilje skal man selvfølgelig blive ved med at bruge konstruktivt til at udbygge og raffinere sorteringsordningerne – altså genanvendessiden – og det er da også noget af det, »Affald 21«, der har været til høring, lægger op til. Der er faktisk mange smukke mål i den plan.

Med til historien hører også, at de danske kommuner på en række punkter har været positive medspillere i processen om affald og genbrug. De fleste kommuner har forstået budskabet i affaldshierarkiet: genanvendelse før forbrænding, forbrænding før deponering og som en sidste løsning deponering på losseplads. I modsætning til fru Anni Svanholt tror jeg, vi aldrig kan undgå det, men jeg mener, vi skal stræbe efter det.

Deponeringsstoppet for forbrændingseget affald fra 1997 har virket, og det er jo godt. Til

gængæld har det betydet, at forbrændingskapaciteten er for lille, og derfor er man nu i gang med at udbygge forbrændingsanlæggene, som jo, kan man sige, også producerer varme og laver strøm. Der er meget – jeg ved ikke, man må jo ikke kalde det genanvendelse – men det er da en positiv ting, at varmen ikke bare ryger lige op i den blå luft.

Det er selvfølgelig nødvendigt at gøre alle de ting for at undgå lossepladsdeponering. Vi har jo kun lossepladskapacitet til de næste 15-16 år, og i virkeligheden burde vi koncentrere os meget voldsomt om det problem, når man ved, hvor vanskeligt det er at skabe lossepladser. Det ender jo næsten altid på miljøministerens bord, fordi hverken amter eller kommuner kan blive enige om, hvor nye lossepladser skal placeres.

Jeg vil så gå lidt mere ind på enkeltområder i planen. I Det Radikale Venstre er vi enige i de fleste indsatsområder, der rides op i »Affald 21«. Jeg har dog med stor interesse læst kommunernes høringssvar med hensyn til afhentning af papir ved husstandene. Det er kommunerne ikke meget for, og de henviser til et forsøg i Århus, der har givet en del problemer, bl.a. med reklametryksager og kuverter og andre papirelementer, som ikke er velegnede til genbrug. Det vil vi godt kigge lidt nærmere på.

På grund af meget nye og skuffende erfaringer med et biogasanlæg er jeg ligeledes spændt på, om det i virkeligheden er muligt at nå det nedjusterede mål om genbrug af det grønne husholdningsaffald, der er nævnt i planen. Det kræver altså nogle andre offentlige udviklingspenge end kommunernes, hvis vi virkelig skal have effektiviseret biogasanlæggene. Jeg ved, at der er vellykkede forsøg i Jylland og andre steder, men jeg synes, det er en meget stor opgave at lægge på to kommuner i Nordsjælland, at de stort set alene skal løfte byrden. De står med en gæld på 80 mio. kr. og et næsten lukket anlæg. De har selvfølgelig været spydspidser for en teknologi, der ikke viste sig at virke, men jeg mener, der her er et andet område, vi bliver nødt til at koncentrere os kraftigt om, og jeg kunne godt foreslå, at vi på sigt fik sat nogle ordentlige midler af til dette område, næsten på samme måde som vi gør med vindmøllerne.

Jeg har lige fået tilsendt et forslag fra Danmarks Naturfredningsforening, som jeg ikke kan nå at referere, men jeg vil komme tilbage til det, hvis jeg får mulighed for det under de korte bemærkninger.